I

(Законодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2019/592 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 10 април 2019 година

за изменение на Регламент (ЕС) 2018/1806 за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите членки, както и тези, чиито граждани са освободени от това изискване, във връзка с оттеглянето на Обединеното кралство от Съюза

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 77, параграф 2, буква а) от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ([1]),

като имат предвид, че:

(1) На 29 март 2017 г. Обединеното кралство нотифицира Европейския съвет за намерението си да се оттегли от Съюза съгласно член 50 от Договора за Европейския съюз (ДЕС). На 21 март 2019 г. Европейският съвет постигна съгласие да удължи срока, предвиден в член 50, параграф 3 от ДЕС, до 22 май 2019 г., при условие че Камарата на общините на Обединеното кралство одобри Споразумението за оттегляне на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия от Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия ([2]) („Споразумението за оттегляне“). В случай че Камарата на общините на Обединеното кралство не одобри Споразумението за оттегляне, Европейският съвет постигна съгласие за удължаване на срока до 12 април 2019 г.

(2) Съгласно член 21 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) и Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([3]) гражданите на Съюза имат правото да се придвижват и да пребивават свободно на територията на държавите членки, включително правото да влизат на територията на държавите членки без виза или други равностойни формалности.

(3) В резултат от оттеглянето на Обединеното кралство от Съюза Договорите и Директива 2004/38/ЕС, заедно с правото на влизане на територията на държавите членки без виза или други равностойни формалности, ще престанат да се прилагат за лица от Обединеното кралство, които са британски граждани. Поради това е необходимо Обединеното кралство да бъде включено в едно от приложенията към Регламент (ЕС) 2018/1806 на Европейския парламент и на Съвета ([4]). В приложение I са изброени третите страни, чиито граждани са длъжни да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите членки, а в приложение II — третите страни, чиито граждани са освободени от това изискване.

([1]) Позиция на Европейския парламент от 4 април 2019 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 9 април 2019 г.

([2]) ОВ C 66 I, 19.2.2019 г., стр. 1..

([3]) Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО (ОВ L 158, 30.4.2004 г., стр. 77).

([4]) Регламент (ЕС) 2018/1806 на Европейския парламент и на Съвета от 14 ноември 2018 г. за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите членки, както и тези, чиито граждани са освободени от това изискване (ОВ L 303, 28.11.2018 г., стр. 39).

(4) Гибралтар не е част от Обединеното кралство. Правото на Съюза се прилага по отношение на Гибралтар само до степента, предвидена в Акта за присъединяване от 1972 г., съгласно член 355, параграф 3 от ДФЕС. Добавянето на Обединеното кралство в част 1 от приложение II към Регламент (ЕС) 2018/1806 няма да обхваща гражданите на британските отвъдморски територии, които са придобили своето гражданство в резултат от връзка с Гибралтар. Ето защо Гибралтар следва да бъде вписан заедно с другите британски отвъдморски територии в част 3 от приложение II към Регламент (ЕС) 2018/1806.

(5) Критериите, които следва да се отчитат при определянето, въз основа на оценка за всеки отделен случай, на третите страни, за чиито граждани се прилага изискването за притежаване на виза или чиито граждани са освободени от него, са посочени в член 1 от Регламент (ЕС) 2018/1806. Тези критерии включват незаконната имиграция, обществения ред и сигурност, икономическите ползи, по-специално в областта на туризма и външната търговия, и външните отношения на Съюза със съответните трети страни, включително по-специално съображения, свързани с правата на човека и основните свободи, както и последиците за регионалната съгласуваност и реципрочност.

(6) Като се вземат предвид всички критерии, посочени в член 1 от Регламент (ЕС) 2018/1806, е целесъобразно лицата с националност на Обединеното кралство, които са британски граждани, да бъдат освободени от изискването за притежаване на виза, когато пътуват до територията на държавите членки. Предвид географската близост, връзката между икономиките, равнището на търговията и мащаба на краткосрочните движения на лица между Обединеното кралство и Съюза с професионална, развлекателна или друга цел, пътуването без виза следва да улесни туризма и икономическата дейност, носейки по този начин ползи за Съюза.

(7) Поради това Обединеното кралство следва да бъде включено в приложение II към регламент (ЕС) 2018/1806 по отношение на британските граждани.

(8) Настоящият регламент се основава на очакването, че в интерес на поддържането на тесни връзки Обединеното кралство ще предостави пълна визова реципрочност на гражданите на всички държави членки. В случай че в бъдеще Обединеното кралство въведе изискване за притежаване на виза за гражданите на поне една държава членка, следва да бъде приложен механизмът за реципрочност, предвиден в член 7 от Регламент (ЕС) 2018/1806. Европейският парламент, Съветът, Комисията и държавите членки следва да предприемат незабавни действия за прилагането на механизма за реципрочност. Комисията следва да наблюдава постоянно спазването на принципа на реципрочност и да уведомява незабавно Европейския парламент и Съвета за всякакви промени, които биха могли да застрашат спазването на този принцип.

(9) По отношение на Исландия и Норвегия настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението, сключено от Съвета на Европейския съюз, от една страна, и Република Исландия и Кралство Норвегия, от друга страна, за асоциирането на последните в процеса на изпълнение, прилагане и развитие на достиженията на правото от Шенген ([5]), които попадат в областта, посочена в член 1, буква Б от Решение 1999/437/ЕО на Съвета ([6]).

(10) По отношение на Швейцария настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген ([7]), които попадат в областта, посочена в член 1, букви Б и В от Решение 1999/437/ЕО във връзка с член 3 от Решение 2008/146/ЕО на Съвета ([8]).

(11) По отношение на Лихтенщайн настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението

([5]) ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 36.
([6]) Решение 1999/437/ЕО на Съвета от 17 май 1999 г. относно определени условия по прилагането на Споразумението между Европейския съюз и Република Исландия и Кралство Норвегия за асоцииране на тези две държави при изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген (ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 31).
([7]) ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 52.
([8]) Решение 2008/146/ЕО на Съвета от 28 януари 2008 г. за сключване от името на Европейската общност на Споразумение между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария за асоцииране на Конфедерация Швейцария към въвеждането, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген (ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 1).

между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген ([9]), които попадат в областта, посочена в член 1, букви Б и В от Решение 1999/437/ЕО във връзка с член 3 от Решение 2011/350/ЕС на Съвета ([10]).

(12) Настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Обединеното кралство не участва в съответствие с Решение 2000/365/ЕО на Съвета ([11]); следователно Обединеното кралство не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързано от него, нито от неговото прилагане.

(13) Настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Ирландия не участва в съответствие с Решение 2002/192/ЕО на Съвета ([12]); следователно Ирландия не участва в неговото приемане и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.

(14) Настоящият регламент представлява акт, който се основава на достиженията на правото от Шенген или по друг начин е свързан с тях, съответно по смисъла на член 3, параграф 1 от Акта за присъединяване от 2003 г., на член 4, параграф 1 от Акта за присъединяване от 2005 г. и на член 4, параграф 1 от Акта за присъединяване от 2011 г.

(15) Настоящият регламент следва да влезе в сила в деня, следващ деня, в който правото на Съюза престане да се прилага спрямо Обединеното кралство.

(16) Поради това Регламент (ЕС) 2018/1806 следва да бъде изменен,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕС) 2018/1806 се изменя, както следва:

1) В член 6, параграф 2 буква г) се заменя със следното:

„г) без да се засягат задълженията по силата на Европейското споразумение за премахване на визите за бежанци на Съвета на Европа, подписано в Страсбург на 20 април 1959 г., лица с признат статут на бежанци и лица без гражданство и други лица, които не са граждани на нито една страна, пребиваващи в Ирландия и притежаващи документ за пътуване, издаден от Ирландия и признат от съответната държава членка.“;

2) В част 1 от приложение II се вмъква следното:

„Обединено кралство (с изключение на лицата с британска националност, посочени в част 3)“;

3) Заглавието на част 3 от приложение II се заменя със следното:

„ЛИЦА С БРИТАНСКА НАЦИОНАЛНОСТ, КОИТО НЕ СА БРИТАНСКИ ГРАЖДАНИ“;

4) В част 3 от приложение II след израза „Граждани на Британски отвъдморски територии (BOTC)“ се добавя следното:

„Тези територии включват Ангила, Бермуда, Британска антарктическа територия, Британски територии в Индийския океан, Британски Вирджински острови, Каймановите острови, Фолкландски острови, Гибралтар (*), Монтсерат, острови Питкерн, остров Света Елена, остров Възнесение и Тристан да Куня, Южна Джорджия и Южни Сандвичеви острови и Търкс и Кайкос.

(*) Гибралтар е колония на британската корона. Съществува разногласие между Кралство Испания и Обединеното кралство по отношение на суверенните права над Гибралтар — територия, за която трябва да се намери решение в светлината на съответните резолюции и решения на Общото събрание на ООН.“

([9]) ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 21.

([10]) Решение 2011/350/ЕС на Съвета от 7 март 2011 г. за сключване от името на Европейския съюз на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, по отношение на премахването на проверките по вътрешните граници и движението на хора (ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 19).

([11]) Решение 2000/365/ЕО на Съвета от 29 май 2000 г. относно искането на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген (ОВ L 131, 1.6.2000 г., стр. 43).

([12]) Решение 2002/192/ЕО на Съвета от 28 февруари 2002 г. относно искането на Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген (ОВ L 64, 7.3.2002 г., стр. 20).

Член 2

В случай че Обединеното кралство въведе изискване за притежаване на виза за гражданите на поне една държава членка, ще бъде приложен механизмът за реципрочност, предвиден в член 7 от Регламент (ЕС) 2018/1806. Европейският парламент, Съветът, Комисията и държавите членки предприемат незабавни действия за прилагането на механизма за реципрочност.

Член 3

Настоящият регламент влиза в сила в деня, следващ деня, в който правото на Съюза престане да се прилага спрямо Обединеното кралство.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Брюксел на 10 април 2019 година.

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*
A. TAJANI	G. CIAMBA